

(«малоцветный»), а («но, однако») мой отец больше любит крепкий.	vali pedaram čāy-ye por-rang-rā bištar dust dārad.	پررنگ را بیشتر دوست دارد.
Мы — иранцы — не кладем сахар в чай, а вместо этого кладем кусоч сахара в рот.	Mā irāni-hā dar čāy šekar namirizim va be jā-yeš dar dahān-e xod-emān yek tekke qand migozarim.	ما ایرانی‌ها در چای شکر نمیریزیم و به جایش در دهان خودمان یک تکه قند می‌گذاریم.
Несмотря на то, что «самовар» и «стакан» — русские слова, в наши дни они находятся («явными, появившимися становятся») в каждом иранском доме.	Agarče vāže-hā-ye samāvar va estakān rusi hastand vali emruze dar har xāne- ye irāni peydā mišavand.	اگر چه واژه ی سماور و استکان روسی هستند ولی امروزه در هر خانه ایرانی پیدا می‌شوند.
Моя сестра любит класть в чай корицу, а мать любит наливать сок лимона (torš — кислый).	Xāharam dust dārad dar čāy dārčīn berizad va mādaram āb-e limu-torš.	خواهرم دوست دارد در چای دارچین بریزد و مادرم آب لیموترش .
В некоторых кафе иногда можно взглянуть на 50- литровый самовар, на горлышке которого расположены: «имеют место» несколько больших и маленьких чайников.	Dar čāy-xāne-hā gāhi yek samāvar-e panjāh litri niz mitavān did ke bar dahāne-ye ān čandin quri-ye bozorg va kučak ru-ye yek- digar jāy dārand.	در چایخانه‌ها گاهی یک سماور پنجاه لتری می‌توان دید که بر دهانه آن چندین قوری بزرگ و کوچک روی یکدیگر جای دارند.
16. Завтра — день рождения моей матери.	Fardā jašn-e zād-ruz-e mādaram ast.	فردا جشن زادروز مادرم است.
Сегодня я думал («был в этой мысли, в этом	Emruz dar in andiše budam ke barāye u če bexaram?	امروز در این اندیشه بودم که برای او چه بخرم؟